

De Endringsforslag, som jeg har stillet, ere med Hensyn til Udvalgets Betænkning fremsatte i to Afdelinger, men det er egentlig kun eet Forslag; det gaaer ud paa, først at det skal gjøres Embedsmændene til Pligt aarlig at indberette deres Udgifter til Justitsministeriet, forsaavidt som det er Justitsembedsmænd, og til Indenrigsministeriet, forsaavidt som det er Magistratspersoner, for at Ministeriet kan have en stadig Control med, om der bevilges for meget eller for lidt, og dernæst, at det skulde staae i Ministeriets Magt, naar det viste sig, at Contoirholdsudgifterne enten vare satte for lave eller for høie, da, inden de 5 eller 4 Aar ere forløbne, at fremkomme med et nyt Forslag til en ny Bevilling for det paagjældende Embede. Jeg har ved disse Forslag villet opnaae det samme, som forelaa her til Forhandling, da Loven af 19de Februar d. A. om Retsbetjentenes og Magistratspersoners Lønning var for, nemlig at bringe Contoirholdsudgifterne til saavidt muligt at svare til det aarlige Behov; det vilde de ikke gjøre, og det vil ikke opnaaes, dersom Udvalgets Endringsforslag om, at Loven skal være uforanderlig indtil Udløbet af Finantsaaret 1865—66, vedtages, thi da er der jo givet de paagjældende Embedsmænd en ligefrem Ret til at fordrø den samme Contoirholdsogdtiggjørelse i hvert af de indtil den Tid løbende Aar, og jeg troer ikke, at man, efter den Maade, hvorpaa man ellers betragter Embedsmændenes Indtægter, vilde være berettiget til at nedsette den Contoirholdsogdtiggjørelse, som nu bevilges, f. Ex. til Amager Birk, inden Finantsaaret 1865—66 var udløbet. Men det kan ikke, for at jeg skal gjentage det, være Hensigten med Contoirholdsogdtiggjørelsen at forøge Embedsmændenes Indtægter; det er kun Hensigten at bringe et Bedrag tilstede, som svarer saavidt muligt til Embedsmændenes virkelige havte Udgifter. Forsaavidt som jeg har forstaaet den ærede Ordfører rigtigt, saa er der heller ikke fra Udvalgets Side nogen væsentlig Indvending tilstede mod at tiltræde mine Endringsforslag. Hvad det første Forslag angaaer, da har jeg ikke Noget imod, at de Ord, som Ordføreren ønskede bortffjernede, falde bort; det er mig ingenlunde om at gjøre at paalægge Embedsmændene den Tvang at

skulle indsende Documentation for hver Udgift, de have havt; jeg troer, at hvis der findes paafaldende Poster i deres Indberetninger, saa vil den paagjældende Minister være berettiget til at indhente yderligere Forklaringer. Mit andet Endringsforslag, om at Loven skal kunne revideres til hvilkensomhelst Tid, og navnlig skal revideres inden Slutningen af Finantsaaret 1865—66, forekommer mig i alt Væsentligt at falde sammen med den Forklaring, som den ærede Ordfører har givet om Udvalgets tilsvarende Endringsforslag.

Det ærede Udvalg har i Betænkningen berørt et Forhold, hvorom jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger. Udvalget er enigt med Ministeren deri, at det ikke bør tillades Justitsembedsmændenes Betjente og Fuldmægtige at besatte sig med private Forretninger, navnlig ikke for Jurisdictionens Beboere; dog gaaer den ærede Justitsminister længere end Udvalget. Den ærede Justitsminister siger i sine Motiver, at det er absolut forkeert og absolut urigtigt og utilladeligt, at Fuldmægtige hos Justitsbetjente ere private Commissionairer; Udvalget derimod foretager en Adskillelse mellem forskjelligartede Forretninger og indrømmer, at nogle Forretninger ville kunne udføres af Fuldmægtigene, andre ikke. Dersom der er Tale om en Theori, saa vil jeg staae mig paa den høitærede Ministers Side; thi jeg troer ikke, at den Adskillelse i Forretningerne, som Udvalget vil gennemføre, virkelig kan iværksættes. Jeg troer heller ikke, at det er rigtigt at sige til en Fuldmægtig, at han ikke maa skrive en Ansøgning for en Mand, men at han nok maa skrive en Contract. Det er ganske vist, at de private Forretninger af Fuldmægtigene ere bøvne og drives i et meget bethdeligt Omfang. Her i Udkastet er der f. Ex. Tale om Lønningen af en Fuldmægtig paa Amager Birks Contoir; det har ikke været nogen Hemmelighed, at Indtægten for en Fuldmægtig der kunde paa Grund af hans private Praxis, og naaget han kun havde 200 Rbd. af sin Principal, ansættes til omtrent 2,000 Rbd. aarlig. Det er jo meget bethdelige Summer, hvorom der her er Tale, og det er ganske vist, at Spørgsmaalet hører herhen, under denne Lov; thi naar Retsbetjentene lade Fuldmæg-